

себе, кога е отърчалъ на бойната тржба, прозвучала въ ржцѣтъ на Раковски надъ Бѣлградската крѣпость? Или той е носилъ и отнесълъ това знаме тамъ, при общобългарскитѣ юнаци въ Ромжния, та съ него ги е той послѣ водилъ по Стара планина?

Кждѣ е това знаме?

90 годишния старецъ въ Кюстендилъ, Илю войвода, прѣзъ 1895 та година, туку прѣдъ смъртъта си, нищо не е говорилъ за това си знаме, като е гледалъ новитѣ знамена и новитѣ млади войводи на България. Той само съ сълзи е благословилъ четата, що послѣ прѣвзе Мелникъ, па спокоенъ си отишълъ дома . . . за да не стане вече.

Войводата—герой прѣзъ петдесетъ години, който отъ Кара Илия е станалъ Илю Малешевски; отъ Илю Малешевски;—български легионеръ въ Сърбия, послѣ български революционеръ—хжшъ въ Ромжния и отъ тамъ великъ всебългарски Илю войвода, царъ на Стара планина, на Рила и Родопи, на Пиринъ, Шаръ, че до Бѣласица,—тоя герой е билъ вече прѣживѣлъ да види юначествата на Българитѣ въ Бузлуджа и Милинъ камъкъ, въ Панагюрище и Клисуре, на Шипка и на Сливница . . . Видѣлъ той Освободена България, билъ на Санъ Стефано, Султанътъ го е самъ отличилъ като юнакъ—баща на най-юнацитѣ Българи . . . Да, тоя великъ юнакъ на 90 годишна възраст е прѣпратилъ въ Македония геройскитѣ чети на Мутафова и Начева . . . Какъ? Нима той въ създадената тая блѣскава история е можалъ да помни и да ни каже нѣщо за своето знаменце—първо българско знаме—що е развѣлъ още прѣди петдесетъ години на връхъ Пиринъ?

Нему слава и честь вѣвѣки вѣковъ! И поклонъ на скромня му гробъ въ Кюстендилъ!

